

[Kirsten Jacobsen.]

fra december om morarenter. Jeg er da glad for, at hr. Anders Andersen har tilkendegivet, at det ikke var det forlig, som blev indgået den aften, og at man her i hvert fald må sige, at det er bristede forudsætninger, for både venstre og kristeligt folkeparti havde vel regnet med, at fradragene for renter af kapitalvindingsskat og arveafgift m. m. . . . min taletid er udløbet, så jeg må forsøge at komme tilbage med resten i anden omgang og gemme det væsentligste til sidst.

Jeg beklager, men jeg tror, ikke engang ministeren på nuværende tidspunkt er i tvivl om, hvilken stilling fremskridtspartiet vil tage til hans forslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror såmænd heller ikke, der er nogen, der vil misforstå den sidste taler. Jeg tror, at den sidste taler har det ligesom præsten, da han blev spurgt om det med synden, hvor man fik fornemmelsen af, at han nærmest var imod.

Måtte jeg sige om dette forslag, at det radikale venstre ikke kan støtte forslaget i den form, hvori det foreligger.

Ministerens har efter vor opfattelse ikke gennem de bemærkninger, der følger med forslaget, på overbevisende måde gjort det klart, hvordan man skal skelne mellem privat og erhvervsmæssig gæld, og det er en afgørende forudsætning for, at ministerens forslag kan komme til at fungere. En sådan skelnen vil man måske nok kunne opnå ved at dele indkomsterne fra enmandsejede virksomheder i en løndel, beskattet som andre lønindkomster, og en virksomhedsdel, beskattet som andre erhvervsaktiviteter med 37 pct., hvilket de radikale har ønsket undersøgt. Opdelingen vil jo klart være i indehavernes interesse, og man vil kunne opnå deres aktive deltagelse i opdelingen. Jeg tror, at dette er en klar forudsætning for, at vi kan få en adskillelse mellem privat og erhvervsmæssig gæld.

Husunderskuddet, som ministeren også ønsker ændret, kunne med større administrativt held omlægges, selv om man også på dette område må frygte ulykkelige sammenstød. Men på dette område med husunderskuddet er der en anden omstændighed, som ministeren ikke har iagttaget, og det er

de rent menneskelige hensyn. Man kan ikke først lade borgerne disponere i tillid til gældende love og derefter med et snuptag ændre disse love. Skal ministerens forslag på husområdet gennemføres, så forudsætter det ét af to: enten må ministeren skaffe de nødvendige penge til at forlænge proportionalstrækket så langt, at man undtager rimelige dispositioner fra en skatteforhøjelse, eller også må ministeren indarbejde omlægningen gradvis i det gældende system, hvor vi har talt om indkøring i løbet af 10-15 år.

Nu vil jeg gerne i udvalget drøfte, om andre fradrag med større ret kunne falde ind under reglerne om omlægning end de af ministeren foreslåede. Men atter må for hver eneste omlægning konsekvenserne, også de menneskelige, nøje overvejes.

Nu kunne det, jeg har sagt indtil nu, lyde som en total afvisning, undtagen i enkelttilfælde, af den gode vilje og hensigt, der ligger bag ministerens forslag, men lad mig nu straks punktere denne opfattelse.

Det radikale venstre er tilhænger af en omlægning af vore fradrag. Vi kan efter vor mening ikke fortsætte, som vi er i gang, og lad mig illustrere, hvorfor det ikke går. En medborger med en indkomst på 50.000 kr. — det kan være en ufaglært arbejder, en husmand eller en anden mindre erhvervsdrivende — vil måske have fradrag af den slags, vi selv trækker fra, på 6.000 kr. Sammenligner vi nu denne ufaglærte arbejder, husmanden eller købmanden med de 50.000 kr. i indkomst, med en anden medborger, der har 150.000 kr., altså det tredobbelte, så vil vi se, at fradragene ikke bare er tredoblet, men fire-femdoblet i det typiske tilfælde. Det kan jo nok forklares og forventes, men skattelettelsen vil ikke alene være fire-femdoblet, den vil være syv-ottendoblet. Det kan ikke være rimeligt, at vi har opbygget vores skattesystem på den måde, at vi giver mest til den, der har mest, også forholdsvis mere.

Lad mig, for at der ikke skal være nogen tvivl om, hvad det er, jeg taler om her, tage noget så elementært som lønmodtagerfradraget, det, som enhver lønmodtager har lov til at tage, de 2.000 kr. Tager vi vores første borger med de 50.000 kr. i indkomst, så får han en skattelettelse på 800 kr. Tager vi en lønmodtager med 150.000 kr., så får